

יומא מט

מסקנת רב ששת (מהדף הקודם): אפשר להוליך את הדם ביד שמאל
קושי על מסקנת רב ששת מבריתא: **זר, ואונן, שיכור, ובעל מום, בקבלה ובהולכה ובזריקה - פסול. וכן יושב, וכן שמאל - פסול!**
אין פתרון לקושי: תיובתא.
עוד קושי על מסקנת רב ששת: והא רב ששת הוא דאותבה, דאמר ליה רב ששת לאמוריה דרב חסדא: בעי מיניה מרב חסדא: הולכה בזר מהו? - אמר ליה: כשירה, ומקרא מסייעני (דברי הימים ב' לה) **וַיִּשְׁחַט הַפֶּסֶח וַיִּזְרְקוּ הַכֹּהֲנִים מִדָּמָם וְהָלוּם מִפְּסִיטָם**. ומותיב רב ששת: **זר, ואונן, שיכור, ובעל מום, בקבלה ובהולכה ובזריקה - פסול, וכן יושב וכן שמאל פסול!**
תירוץ: בתר דשמעה הדר אותבה.
קושי על הבריתא: והא רב חסדא קרא קאמר!
תירוץ: דעבוד מעשה איצטבא.

שאלה אחרונה של רב פפא: חפן חבירו ונתן לתוך חפניו מהו? **מלא חפניו** בעינן - והא איכא, או דילמא **ולקח והביא** בעינן - והא ליכא?
תשובה: תיקו.

שאלת ר' יהושע בן לוי: חפן ומת, מהו שיכנס אחר בחפינתו?
תגובת רבי חנינא לשאלתו: בא וראה שאלת הראשונים.
קושי על תגובתו: למימרא דרבי יהושע בן לוי קשיש? והאמר רבי יהושע בן לוי: לי התיר רבי חנינא לשתות שחליים בשבת!
קושי על ההלכה שצוטטה:

- לשתות? פשיטא, דתנן: **כל האוכלין אוכל אדם לרפואה, וכל המשקין שותה!**
- אלא: לשחוק ולשתות שחליים בשבת. היכי דמי?

אי דאיכא סכנתא - משרא שרי ואי דליכא סכנתא - מיסר אסיר!

תירוץ: לעולם דאיכא סכנתא, והכי קא מבעיא ליה: מי מסיא - דניחול עלייה שבתא, או לא מסיא, ולא ניחול עלייהו שבתא. (שאלה של מציאות - האם זה מרפא או לא?)
קושי: ומאי שנא רבי חנינא?
תירוץ: משום דבקי ברפואות הוא,
חיזוק: דאמר רבי חנינא: מעולם לא שאלני אדם על מכת פרדה לבנה וחיה.
קושי על החיזוק: והא קא חזינן דחיי!
תירוץ: אימא: וחיית.
קושי על התירוץ: והא קא חזינן דמיתסי!
תירוץ: בסומקן אינהו, וחיוורן ריש כרעיהו קאמרינן.
מסקנה - שמחזיר אותנו לקושיה הראשונה: מכל מקום שמע מינה דרבי חנינא קשיש.
תירוץ: אלא הכי קאמר: שאלתן - כשאלה של ראשונים.
קושי: ומי אמר רבי חנינא הכי? והאמר רבי חנינא: **פסל** - ולא בדמו של פר. ואמר רבי חנינא: קטורת שחפנה קודם שחיטת הפר - לא עשה ולא כלום!
תירוץ: הכי קאמר: מדקא מיבעיא ליה הא - מכלל דקסבר **פסל** - ואפילו בדמו של פר, ולמאי דסבירא ליה - שאילתו כשאלת הראשונים.

חזרה לשאלת ר' יהושע בן לוי: מאי הוי עלה?

תשובה:

אי חופן חוזר וחופן	אי אין חופן וחוזר וחופן	
רב פפא	חבירו נכנס בחפינתו, דהא מקיימא חפינה	יש ספק
רב הונא בריה דרב יהושע	לא יכנס אחר בחפינתו, אי אפשר שלא יחסר ושלא יותר	

מחלוקת בעניין חופן וחוזר וחופן – השאלה: דאיבעיא להו: חופן חוזר וחופן או לא?
תשובה - ניסיון ראשון: תא שמע: **כך היתה מידתה**. מאי לאו: כשם שמדתה מבחוץ - כך מדתה מבפנים!

דחייה – 2 הבנות שונות בדברי המשנה: לא,

- דילמא שאם רצה לעשות מדה - עושה.
- אי נמי: שלא יחסר ושלא יותיר.

תשובה – ניסיון שני: תא שמע: **כיצד הוא עושה? אוחז את הכוך בראש אצבעותיו, ויש אומרים: בשיניו, ומעלה בגודלו, עד שמגיע לבין אצילי ידיו. וחוזר ומחזירה לתוך חפניו, וצוברה, כדי שיהא עשנה שוהה לבוא. ויש אומרים: מפזרה, כדי שיהא עשנה ממהרת לבוא. וזו היא עבודה קשה שבמקדש**. שמע מינה: חופן וחוזר וחופן, שמע מינה.

קושי על דברי הברייתא: **זו היא** ותו לא? והא איכא מליקה, והא איכא קמיצה!
תירוץ: אלא: זו היא עבודה קשה מעבודות קשות שבמקדש.

שאלה: איבעיא להו: שחט ומת, מה הוא שיכנס אחר בדמו?

- מי אמרינן: בפר - ואפילו בדמו של פר,
 - או דילמא: בפר - ולא בדמו של פר?
- תשובה:

רבי חנינא ורבי אמי	ריש לקיש ורבי יצחק	
פסך ולא בדמו של פר	פסך ואפילו בדמו של פר	
קושי של רבי אמי על רבי יצחק	נמנין ומושכין ידיהן ממנו עד שישחט, ואם איתא - עד שיזרוק מיבעי ליה! (בשחט – בשחיטת שה ולא בדמו של שה)	
תירוץ	שני התם דכתיב מה'ות אשה - מחיותה דשה.	
קושי של מר זוטרא על רבי יצחק	אין פודין לא בעגל ולא בחיה, ולא בשחוטה, ולא בטריפה, ולא בכלאים, ולא בכוי, אלא בשה! (בשה – ולא לאחר שחיטתה)	
תירוץ	שאני התם, דיליף שה שה מפסח קושי: אי מה להלן זכר תם ובן שנה - אף כאן זכר תם ובן שנה? <u>תירוץ</u> : תלמוד לומר תסדה תסדה ריבה. קושי על התירוץ: אי תסדה תסדה ריבה - אפילו כולהו נמי! <u>תירוץ</u> : אם כן, שה מאי אהני ליה?	

